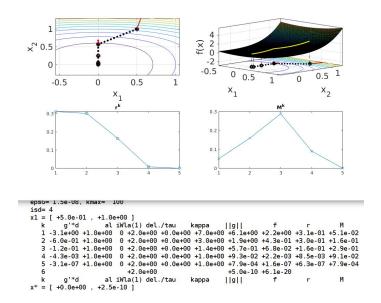
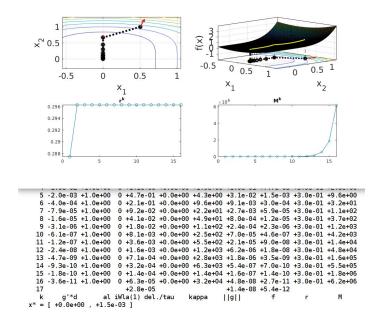
a = 2 // Newton's Method

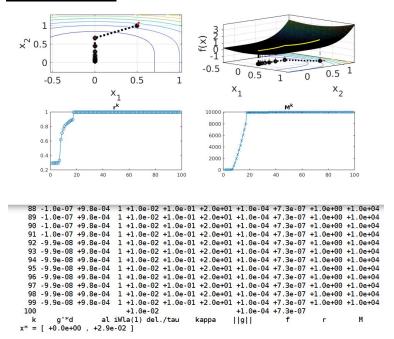
Per a=2, només hi ha un punt estacionari, que és x=(0,0), és el punt trobat per l'algoritme. Utilitzant el mètode de Newton, si la matriu hessiana és prou gran hi haurà convergència quadràtica. En aquest cas queda confirmat la convergència quadràtica perquè Rk convergeix a 0 i Mk també.

a = 0 // Newton's Method

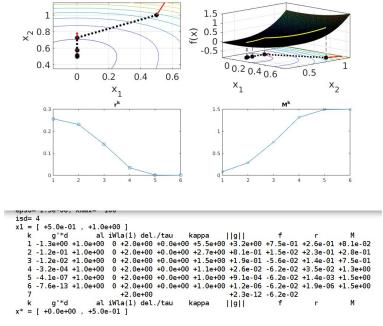
Aquí també només hi ha un punt estacionari, x=(0,0), que ha estat trobat correctement per l'algoritme. La hessiana no és prou gran i la convergència és lineal. Rk convergeix a un valor diferent de 0 i Mk no convergeix.

a = 0 // MNM-SD

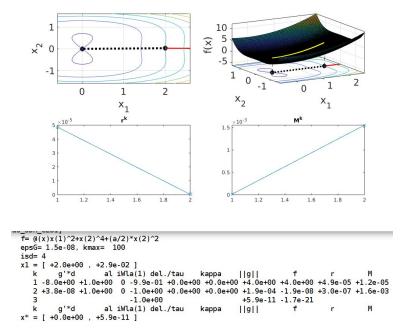
Teoricament la convergència d'aquest mètode hauria de ser quadràtic, però és lineal, ja que Rk tendeix a un valor diferent de 0. Això passa perquè la hessiana al punt òptim és singular, i per tant no es compleix el TE3.4(ordre de convergència quadràtic de MNM), la matriu Ek no és igual a 0 per una k prou gran.

a = -1 // Newton's Method // x0 = (0.5, 1)

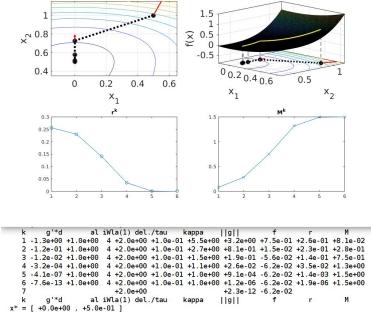
Per a = -1, hi ha dos punts de sella, utilitzant aquest punt d'origen trobem la solució x=(0,0), la convergència és quadràtica, Rk tendeix a 0 i Mk convergeix.

a = -1 // Newton's Method // x0 = (2, 0.1*sqrt(a/12))

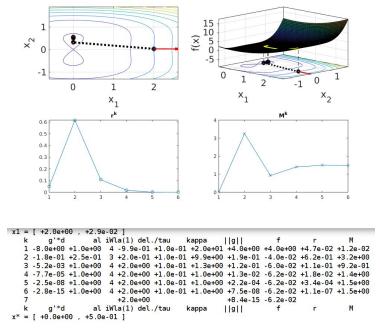
Utilitzant aquest altre punt origen trobem l'altre punt estacionari, que és un punt de sella. Aquí també hi ha convergència quadràtica.

a = -1 // MNM-SD // x0 = (0.5, 1)

Utilitzant MNM-SD i el primer punt d'origen trobem la solució òptima, com en el primer cas anterior. Aquí la convergència també és quadràtica.

a = -1 // MNM-SD // x0 = (2, 0.1*sqrt(a/12))

Amb el segon punt d'origen i el mètode MNM-SD, aconseguim no quedar-nos encallats en el punt de sella i trobar el punt òptim. La convergència aquí també és quadràtica.